

ΑΠΟΦΑΣΗ 489

Πολίτης κατέθεσε καταγγελία του προς το ΤΕΕ/ΤΚΜ κατά Αρχιτέκτονα Μηχανικού. Στην αίτησή του ζητά την πειθαρχική δίωξή του, διότι η συμπεριφορά του δε συνάδει με την ιδιότητα του μηχανικού κατά την άσκηση των καθηκόντων του. Σύμφωνα με τον εγκαλούντα η απαγγελία της κατηγορίας αφορά στο ότι ο εγκαλούμενος ανέλαβε τη σύνταξη τοπογραφικού διαγράμματος για ακίνητο όμορο με το ακίνητο του εγκαλούντα. Το τοπογραφικό συνετάχθη από τον εγκαλούμενο. Σε μεταγενέστερο χρόνο ο εγκαλών περιήλθε σε διένεξη με τους ιδιοκτήτες του ακινήτου που αποτύπωσε ο εγκαλούμενος, ως προς το δικαίωμα των τελευταίων να έχουν πρόσβαση στο ακίνητο τους με δίοδο από το ακίνητο του εγκαλούντα, καθώς το δικό τους δεν έχει πρόσωπο σε οδό. Η διένεξη αυτή οδήγησε σε δικαστική αντιδικία.

Τα μέλη του ΠΣ λαμβάνοντας υπόψη την ακροαματική διαδικασία, τα στοιχεία του φακέλου και την εισήγηση του εισηγητή διαπιστώνουν τα εξής:

Ο εγκαλών, με βάση τα λεγόμενα στην καταγγελία του, κατηγορεί τον εγκαλούμενο Α.Μ. για παραπτώματα που εμπίπτουν στην «παραβίαση των κείμενων νόμων» (περίπτωση α) και σε «αποδεδειγμένη πλημμέλεια περί την εκτέλεση των επαγγελματικών καθηκόντων και υποχρεώσεων» (περίπτωση γ) του άρθρου 30 του από 27/11/1930 ΠΔ «περί κωδικοποίησης των περί συστάσεως ΤΕΕ κείμενων διατάξεων», όπως τροποποιήθηκε με το ΝΔ 2728/1953 (ΦΕΚ 328Α). Η πρώτη κατηγορία αφορά το επαγγελματικό δικαίωμα να συντάξει ο εγκαλούμενος, με την άδεια ασκήσεως επαγγέλματος που κατέχει ως αρχιτέκτονας μηχανικός, το συγκεκριμένο τοπογραφικό διάγραμμα, ενώ η δεύτερη κατηγορία αφορά στο περιεχόμενο του διαγράμματος και ειδικότερα στην πληρότητα της αποτύπωσης, της δήλωσης του Ν.651/77 και στην ορθότητα της αποτύπωσης αναφορικά με συγκεκριμένα στοιχεία.

Ο εγκαλούμενος υπέγραψε στο εν λόγω τοπογραφικό διάγραμμα στη θέση της δήλωσης του Ν.651/77, αφήνοντας κενό το χώρο για την υπογραφή του συντάξαντα. Το τοπογραφικό φαίνεται να συνετάχθηκε με εξάρτηση στο σύστημα Hatt, για λογαριασμό του όμορου ιδιοκτήτη. Η σκοπούμενη χρήση του διαγράμματος αφορούσε στην κατάθεση του στο Δασαρχείο για έκδοση πράξης χαρακτηρισμού η οποία και εκδόθηκε δυνάμει εγγράφου του σχετικού Δασαρχείου. Έκτοτε ο εγκαλούμενος δεν προκύπτει να είχε έως σήμερα εμπλοκή με τα εν λόγω ακίνητα ή τους ιδιοκτήτες τους. Μεταγενέστερα ο εγκαλών, κατά δήλωση του, έχει εμπλακεί σε διαμάχη με τους όμορους σχετικά με την διέλευση αυτών μέσα από την ιδιοκτησία του με τη χρήση δουλείας δίοδου.

Αναφορικά με το δικαίωμα του εγκαλούμενου να συντάξει το τοπογραφικό διάγραμμα, συνάγονται τα ακόλουθα. Δεδομένου ότι στο διάγραμμα ο εγκαλούμενος υπογράφει τη δήλωση του Ν.651/1977 χωρίς να υπάρχει υπογραφή συντάξαντα, παρόλο που δεν το αναφέρει ρητώς στην κατάθεση του, θεωρείται ως είναι αυτός ο οποίος το συνέταξε. Η άσκηση του επαγγέλματος του τοπογράφου καθορίστηκε αρχικά με το Ν.4663/30 ότι ασκείται από τους Διπλωματούχους Τοπογράφους και τους Πολιτικούς Μηχανικούς ως προς τις καθαρά τοπογραφικές εργασίες. Με το ΒΔ 769/72 καθορίστηκαν οι περιορισμοί βάσει των οποίων οι πτυχιούχοι πολιτικοί υπομηχανικοί μπορούν να εκτελέσουν τοπογραφικές εργασίες. Η νομολογία του ΣΤΕ (αποφάσεις 678/2005 και 267/2016) και του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους (απόφαση 451/2010) που όμως είναι μεταγενέστερη της σύνταξης του Τοπογραφικού Διαγράμματος έχει επιβεβαιώσει τα παραπάνω. Τα Προεδρικά Διατάγματα της Υποπαραγράφου ΙΓ,12, του Ν.4254/14 που δεν έχουν εκδοθεί ακόμα δεν δύνανται με την μη έκδοσή τους να παρέχουν ίδιο δικαίωμα για τυχόν λοιπές ειδικότητες μηχανικών με γνωστικό αντικείμενο σπουδών που αντιστοιχεί σε

αυτήν την επαγγελματική δραστηριότητα. Ως εκ τούτου δεν προκύπτει ότι οι Αρχιτέκτονες Μηχανικοί έχουν το επαγγελματικό δικαίωμα σύνταξης τοπογραφικών διαγραμμάτων, παρόλο που ακόμα και σήμερα, ακόμα και μετά και την πολύ πρόσφατη νομολογία σχετικά με το ποιοι έχουν τέτοιο δικαίωμα, το φαινόμενο της σύνταξης τοπογραφικών διαγραμμάτων από Αρχιτέκτονες Μηχανικούς και η αποδοχή τους από υπηρεσίες, δεν έχει εκλείψει.

Σε σχέση με το περιεχόμενο του τοπογραφικού διαγράμματος, είθισται ο σύνταξας να συμπεριλαμβάνει στο διάγραμμα τα στοιχεία που είναι απαραίτητα για τη εκπλήρωση του σκοπού του διαγράμματος, εκτός των περιπτώσεων όπου το περιεχόμενο καθορίζεται σαφώς ή έχουν καθοριστεί επιμέρους στοιχεία τα οποία πρέπει να περιλαμβάνει. Περιπτώσεις για τις οποίες έχουν καθοριστεί τα παραπάνω αποτελούν το τοπογραφικό διάγραμμα για έκδοση οικοδομικής αδείας και το τοπογραφικό για μεταβίβαση ακινήτου, περιπτώσεις για τις οποίες ο εγκαλών αναφέρει εκτενώς νομοθεσία και προδιαγραφές στην καταγγελία του. Στην προκειμένη περίπτωση ωστόσο το τοπογραφικό συντάχθηκε για έκδοση πράξης χαρακτηρισμού από το Δασαρχείο, χρήση για την οποία δεν υπήρχαν προδιαγραφές και σαφής καθορισμός επιμέρους στοιχείων, όπως π.χ. η δήλωση του Ν.651/77. Η σκοπούμενη χρήση απαιτεί τον προσδιορισμό των ορίων του ακινήτου με τέτοιο τρόπο που να επιτρέπει την εξέταση από το αρμόδιο Δασαρχείο κατά πόσον εμπίπτει σε περιοχή που διέπεται από τη Δασική Νομοθεσία. Ως εκ τούτου κάποια από τα στοιχεία που αναφέρει ο εγκαλών ότι απουσιάζουν, όπως για παράδειγμα η υψομετρική αποτύπωση και οι όροι δόμησης δεν αποτελούν στοιχεία απαραίτητα για την έκδοση πράξης χαρακτηρισμού και ως εκ τούτου δεν αποτελούν ελλείψεις του διαγράμματος. Σχεδόν όλα τα απαραίτητα στοιχεία σε κάθε τοπογραφικό όπως η θέση, η κλίμακα, το εμβαδόν και οι διαστάσεις του ακινήτου έχουν συμπεριληφθεί.

Η επίμαχη κορυφή που με την συμπερίληψή της εμφανίζει αυξημένη την έκταση της ιδιοκτησίας του εγκαλούντα και η οποία φέρεται να έχει ρόλο στη διαμάχη περί διόδου δουλείας που έχει ανακύψει, αποτυπώνεται στο διάγραμμα άλλου πολιτικού μηχανικού, ως απότμηση εντός της ιδιοκτησίας όμορου γείτονα. Επίσης η ύπαρξη της επιβεβαιώνεται από τις φωτογραφίες που κατέθεσε ο εγκαλών. Επίσης στο διάγραμμα του εγκαλούμενου αναφέρεται ότι τα όρια έχουν υποδειχθεί από τον ιδιοκτήτη. Η ιδιοκτησία του εγκαλούντα (όμορη στην ιδιοκτησία του εντολέα του εγκαλούμενου) έχει σχεδιαστεί «ανοιχτή» προς την πλευρά της θάλασσας χωρίς να αποτυπώνεται η παραλιακή οδός και προφανώς ο χαρακτηρισμός της. Η αποτύπωση αυτή κρίθηκε επαρκής από το Δασαρχείο της σχετικής πόλης για τη σκοπούμενη χρήση, δεδομένου ότι εξέδωσε την αιτούμενη πράξη με βάση το τοπογραφικό αυτό. Έτσι το Τοπογραφικό Διάγραμμα δεν πάσχει σε βαθμό πλημμέλειας. Είναι ευνόητο ότι τα στοιχεία της αποτύπωσης (π.χ. οι διαστάσεις της ιδιοκτησίας του όμορου γείτονα) δεν ελέγχθηκαν ως προς το ορθό της αποτύπωσης καθώς δεν αμφισβητήθηκαν από τον εγκαλούντα και έτσι δεν αποτελούν αντικείμενο της εξέτασης. Τέλος, οι ενέργειες του εγκαλούμενου δε σχετίζονται με τη διένεξη περί δουλείας διόδου μέσα από το ακίνητο του εγκαλούμενου.

Συνολικά, ο εγκαλούμενος δεν είχε το δικαίωμα σύνταξης εξαρτημένων τοπογραφικών διαγραμμάτων, κάτι το οποίο είναι επαρκώς διευκρινισμένο σήμερα, με τη νομοθεσία και νομολογία που ακολούθησε μετά την ημερομηνία σύνταξης του τοπογραφικού. Ακολούθησε μια περισσότερο συνηθισμένη για την εποχή πρακτική να προβαίνουν αρχιτέκτονες στη σύνταξη τοπογραφικών διαγραμμάτων. Αναφορικά δε με το περιεχόμενο του τοπογραφικού δεν προκύπτει να έχει επιδείξει πλημμέλεια στην εκτέλεση των καθηκόντων και υποχρεώσεων.

Απ' όλα τα παραπάνω προκύπτει ότι για τον εγκαλούμενο Αρχιτέκτονα Μηχανικό δεν στοιχειοθετείται πειθαρχικό παράπτωμα, σύμφωνα με το άρθρο 30 του Π.Δ. 27-11-1926 όπως τροποποιήθηκε με ΝΔ 783 (31-12-1970) και τον επαγγελματικό κώδικα των Ελλήνων Διπλωματούχων Μηχανικών,

Τα μέλη του Πειθαρχικού Συμβουλίου αποφασίζουν ομόφωνα την απαλλαγή του.